

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI

BROJ: 11 0 U 024806 19 U

Dana, 04.07.2019. godine

Okružni sud u Banjoj Luci po sudiji Stamenić Darku kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje Radanović Vesne kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Mačkić Stefana iz Banjaluke, zastupan po punomoćniku Stanković Dragani advokatu iz Banjaluke (u daljem tekstu: tužilac), protiv tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu pristupa informacijama, radi „ćutanja uprave“, donio je dana 04.07.2019. godine, sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava i slijedom toga nalaže se tuženom Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srpske, da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema ove presude donese odluku po žalbi zbog ćutanja uprave od 16.03.2019. godine, a povodom zahtjeva za pristup informacijama od 12.02.2019. godine.

Obavezuje se tuženi da tužiocu na ime naknade troškova upravnog spora isplati iznos od 750,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

U tužbi zbog „ćutanja uprave“ podnesene ovom sudu dana 03.06.2019. godine, tužilac navodi da se 12.02.2019. godine, obratio tuženom sa zahtjevom za pristup informacijama, a koji zahtjev je dopunjen 15.02.2019. godine, tražeći da mu se dostave sljedeće informacije, i to: 1) prijava javnog skupa koju je „grupa građana“ podnijela MUP, Policijska stanica Banjaluka, dana 11.02.2019. godine; 2) vodič za pristup informacijama MUP; 3) sve odluke u vezi sa traženom prijavom javnog skupa; 4) svi akti upućeni podnosiocima prijave u vezi sa tom prijavom, i 5) svi akti koje su podnosioci prijave uputili Policijskoj upravi Banjaluka i uopšte MUP, u vezi sa tom prijavom, uključujući i dopune prijave, žalbe na odluke donesene po prijavi itd. Smatra, da je ovakvim postupanjem tuženi povredio Zakon o slobodi pristupa informacijama, te Ustav Republike Srpske i Evropsku konvenciju, ali i član 25. Međunarodnog pakta, tako da su ispunjeni uslovi iz člana 17. ZUS, za podnošenje tužbe zbog „ćutanja uprave“. Predlaže da se tužba uvaži i tuženom naloži da donese odluku po žalbi, odnosno zahtjevu, uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženom je sud tužbu zbog „ćutanja uprave“ dostavio na odgovor – izjašnjenje dana 04.06.2019. godine, ali imenovani odgovor na tužbu zbog ćutanja uprave nije dao, niti je opravdao svoje nepostupanje.

Odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 8. Zakona o upravnim sporovima (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), propisano je da se pod uslovima iz člana 17. ovog zakona upravni spor može pokrenuti i kad nadležni organ o zahtjevu, odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt, a članom 17. stav 1. istog zakona, propisano da ako prvostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u posebnom propisu određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv rješenja prvostepenog organa, a ne donese ga ni u daljem roku od 15 dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena, dok je stavom 3. istog člana, propisano da ako prvostepeni organ protiv čijeg akta ima mjesta žalbi nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom

određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo da podnese žalbu drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga pod uslovima iz stava 1. ovog člana pokrenuti i ako ovaj organ ne donese rješenje.

Valja istaći, da u upravno-sudskom postupku, kada se radi o tužbi zbog „ćutanja uprave“, sud ispituje samo da li su ispunjeni formalni uslovi za podnošenje tužbe, tj; da li je „ćutanje“ konačno sa stanovišta upravnog postupka, i da li je žalba iscrpljena, te da je stranka urgencijom (ponovljenim zahtjevom) tražila donošenje upravnog akta, pri tome ne upuštajući se u meritum same upravne stvari. Dakle, ukoliko sud ocijeni da su ovi uslovi ispunjeni, tužba se uvažava i tuženom daje nalog da donese odgovarajuću odluku, u roku ne dužem od 30 dana od dana dostavljanja presude (član 31. stav 4. ZUS).

U konkretnom slučaju, tužilac je 12.02.2019. godine, podnio zahtjev za pristup informacijama, a zatim i dopunog istog od 15.02.2019. godine, tražeći da mu se dostave prednje taksativno navedene informacije. Kako tuženi nije postupio po zahtjevu tužioca, to je tužilac 16.03.2019. godine, podnio žalbu zbog „ćutanja uprave“, a radi nedonošenja odluke po zahtjevu za pristup informacijama od 12.02.2019. godine. Međutim, kako tuženi u zakonom propisanom roku od dva mjeseca nije odlučio o izjavljenoj žalbi, to se tužilac urgencijom od 18.05.2019. godine, ponovo obratio tuženom tražeći da donese odluku po zahtjevu, dajući mu dodatni rok od 15 dana za postupanje. Međutim, kako tuženi niti u daljem roku od 15 dana nije donio odluku po žalbi, to je ovom sudu podnio tužbu „zbog ćutanja uprave“, s prijedlogom da sud uvaži tužbu i tuženom naloži da čim prije donese odluku povodom zahtjeva, odnosno žalbe.

Dakle, tuženi u zakonom propisanom roku od 60 dana, nije donio odluku po žalbi, a povodom zahtjeva za pristup informacijama od 12.02. i 15.02.2019. godine, koju žalbu je tužilac izjavio 16.03.2019. godine, a nakon toga 18.05.2019. godine, urgirao donošenje odluke po žalbi. Kako tuženi niti u daljem roku od 15 dana, nije donio odluku po žalbi, to su nesumnjivo ispunjeni uslovi iz člana 8. ZUS, a u vezi sa članom 17. stav 3. istog zakona, da tužilac pred nadležnim sudom pokrene upravni spor, zbog „ćutanja uprave“.

Znači, nedonošenjem odluke po žalbi, koja je izjavljena povodom nedonošenja odluke prvostepenog organa po zahtjevu za pristup informacijama, ispunjene su zakonske pretpostavke za donošenje presude zbog „ćutanja uprave“, tim više što se tuženi nije izjasnio, odnosno dao odgovor na tužbu zbog „ćutanja uprave“, koju je zaprimio dana 04.06.2019. godine, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu ovlašćenja iz člana 31. stav 4. ZUS.

U smislu člana 50. ZUS, tuženi je u obavezi da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, od dana prijema ove presude, donese upravni akt uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

Odluka o troškovima spora koje je sud dosudio tužiocu temelji se na odredbi člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 63/11), a u vezi s članom 386. stav 1, 387. i 396. stav 1, stav 2. i stav 3. Zakona o parničnom postupku (Službeni glasnik RS broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), s obzirom da je tužilac zastupan po punomoćniku (advokatu) u tužbi postavio opredjeljen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, koji zahtjev se odnosi na naknadu troškova sastava tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova X 2,00 KM), uvećano za paušal od 25% ili 150,00 KM, a što ukupno na ime troškova upravnog spora iznosi 750,00 KM, shodno Tarifnom broju 3. i 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službeni glasnik RS broj: 68/05), zbog čega je i odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR
Radanović Vesna

SUDIJA
Stamenić Darko